

**Uchwała nr 282/2018/2019 Rady Wydziału
Historii i Dziedzictwa Kulturowego UPJPII w Krakowie
z dnia 14 czerwca 2019 r.**

w sprawie odmowy nadania dr. Grzegorzowi Baziurowi stopnia doktora habilitowanego

Na podstawie art. 179 ust. 2 ustawy przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dn. 3 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 1669), działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz.U. z 2017r. poz. 1789 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018 poz. 261), a także po zapoznaniu się z opinią zawartą w uchwale komisji habilitacyjnej z dnia 12 czerwca 2019 r., Rada Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie uchwała, co następuje:

§1

Odmawia się nadania Panu dr. Grzegorzowi Baziurowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia.

Za uchwałą oddano 16 głosów, 1 głos wstrzymujący, 0 głosów przeciw.

Uzasadnienie

Dr Grzegorz Baziur uzyskał tytuł magistra w zakresie historii na Wydziale Filologiczno-Historycznym Uniwersytetu Gdańskiego 20 maja 1994 r., praca magisterska pt.: *Obrona Grodna przed Armią Czerwoną we wrześniu 1939 r. – geneza, przebieg i skutki wydarzeń*, napisana pod kierunkiem prof. nadzw. dr hab. Barbary Okoniewskiej. 24 września 1999 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii na podstawie dysertacji pt.: *Stacjonowanie jednostek Armii Czerwonej na terenie województwa gdańskiego w latach 1945-1947*, napisanej w trakcie odbywania studiów doktoranckich pod kierunkiem prof. nadzw. dr hab. Barbary Okoniewskiej. W roku 2012 p. Grzegorz Baziur ubiegał się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Kolokwium habilitacyjne odbyło się 12 kwietnia 2012 r. na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, jednak nie zostało ono przyjęte.

Jako główne osiągnięcie habilitacyjne przedstawił dwa cykle publikacji powiązanych tematycznie jako osiągnięcie naukowe: 1/ *Historia a geopolityka oraz 2/ Systemy totalitarne i prawa człowieka w kontekście stosunków polsko-sowieckich/rosyjskich*.

Powołana w dniu 6.11.2018 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Grzegorza Baziura, działała w składzie:

- przewodniczący: prof. Tomasz Schramm

- sekretarz: ks. dr hab. Andrzej Bruździński, prof. UPJPiI
- członek komisji: prof. Mariusz Wołos
- członek komisji: o. dr hab. Zdzisław Gogola, prof. UPJPiI
- recenzent: prof. dr hab. Marek Kornat
- recenzent: dr hab. Paweł Skibiński
- recenzent: ks. prof. dr hab. Józef Marecki

Posiedzenie komisji odbyło się dn. 12 czerwca 2019 r. i wzięło w nim udział 6 członków komisji.

Przewodniczący prof. dr hab. Tomasz Schramm dokonał rekapitulacji obszernej recenzji nieobecnego na posiedzeniu ks. prof. dra hab. Józefa Mareckiego. Recenzent dokonał szczegółowej analizy treściowej dzieł dra Grzegorza Baziura, zarówno wskazanego przez niego głównego osiągnięcia, jak i pozostałej twórczości. Recenzent podkreślił podjęcie tematów do tej pory nie posiadających odpowiednich opracowań, jak np. pewne zagadnienia z dziejów harcerstwa. Szczególnie pozytywnie ocenił działalność dydaktyczną habilitanta, jak i jego zaangażowanie się we współpracę z zagranicą i w działalność popularyzatorską. Uznał on cały ten dorobek dra Baziura jako wystarczający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

dr hab. Paweł Skibiński stwierdził iż ilościowo imponujący dorobek naukowy dra Baziura wykazuje pewne rozchwianie metodologiczne. Wykroczył on bowiem w niektórych swych pracach poza najszerszą pojmowaną historię – gdzie już nie może być możliwości analizy źródłowej. Główne osiągnięcie naukowe habilitanta to cykl 38 publikacji dotyczących dwóch tematów: historii i geopolityki oraz systemów totalitarnych i praw człowieka w kontekście stosunków polsko-sowieckich/rosyjskich. Recenzent wykazał braki występujące w rozprawach, jak też zauważył niespójność koncepcji cyklu, gdyż 1/3 tych prac dotyczy lat po 1995 roku – nie dając możliwości historycznej perspektywy. Praca „Między internacjonalizmem a wielkomadziaryzmem” z 2014 r. razi brakiem równowagi w rozłożeniu treści, gdyż 1/2 dysertacji dotyczy koncepcji polityki sowieckiej a nie treści wskazanej przez tytuł rozprawy. Recenzent zadawalająco ocenił inne monografie habilitanta, zwrócił uwagę na interdyscyplinarność dorobku a zwłaszcza działalność dydaktyczną, konferencyjną i popularyzatorską habilitanta. Biorąc wszystkie te elementy pod uwagę dr hab. Paweł Skibiński uznał całokształt dorobku dra Baziura jako wystarczający do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Profesor dr hab. Marek Kornat poddał szczegółowej analizie tylko monografię „Między internacjonalizmem a wielkomadziaryzmem”, nie uznając pozostałych monografii jako mające związek tematyczny z powyższą rozprawą. Recenzent zarzucił autorowi nierównomierne rozłożenie treści, powtarzanie znanych w historiografii ocen, a przede wszystkim niewykorzystanie dostępnych polskich źródeł i brak wyjaśnienia niektórych zasadniczych pojęć występujących w monografii. Najlepszą pracą według recenzenta jest pozycja będąca już uprzednio podstawą postępowania habilitacyjnego „Wierni Polsce niepodległej. Antykomunistyczna konspiracja młodzieżowa w województwie krakowskim w latach 1945-1956”. Pojawiły się także – według recenzenta – niewielkie fragmenty przypisów pracy mogące sugerować, iż nie są one autorstwa habilitanta. Z tej to przyczyny prof. Kornat uznał wspomnianą pracę za niespełniającą kryteriów wymaganych do naukowych awansów.

Prof. dr hab. Mariusz Wołos w swojej opinii zakwestionował obecność w przedłożonym dorobku dra Baziura dwóch monografii, z których jedna jest zmienioną wersją doktoratu, a druga była przedmiotem oceny w innym przewodzie habilitacyjnym kandydata. Recenzent nie widzi także związku pomiędzy pracami wskazanymi jako znaczący dorobek dotyczącymi „historii i geopolityki” czy „systemów totalitarnych i praw człowieka w kontekście stosunków polsko-

sowieckich/rosyjskich”. Nie stanowią one zatem jednotematycznego cyklu publikacji przewidzianego przez ustawę. Poza tym habilitant w tych pracach miesza zastosowaną metodologię. Monografia „Między internacjonalizmem a wielkomadziaryzmem” stanowi niekompletną realizację projektu badawczego. Nie jest ona nawet wyczerpującym przedstawieniem sowieckiej „geopolityki światowej rewolucji” na obszarze węgiersko-słowackim w świetle źródeł polskiej proweniencji, gdyż stanowi tylko nieznaczny element podstawy rozważań umieszczonych w przypisach. W ocenianej monografii panuje chaos pojęciowy. Wiele zaś artykułów mieści się na pograniczu rozważań politologicznych i historycznych, nie są oparte na odpowiedniej bazie źródłowej i cechuje je brak odpowiedniego dystansu chronologicznego wobec opisywanych wydarzeń, jak też odtwórczość. Pozytywnie prof. Wołos ocenił działalność konferencyjną habilitanta, kontakty z różnymi ośrodkami naukowymi, w tym zagranicznymi. Recenzent uznał, że dorobek naukowy dra Baziura nie spełnia wymogów stawianych osobom ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia.

O. dr hab. Zdzisław Gogola OFM, prof. UPJPII zauważył, iż interdyscyplinarność jest sprawą trudną do sprecyzowania. Wskazał na ambiwalentny wymiar twórczości dra Baziura, u którego można zauważyć jednak pewien postęp naukowy.

Ks. dr hab. Andrzej Bruździński, prof. UPJPII opiniując duży ilościowo dorobek naukowy dra Baziura stwierdził, iż nie stanowi on jednotematycznego cyklu publikacji, czego wymaga ustawa gdy nie jest wskazana główna praca. Rozprawa „Między internacjonalizmem a wielkomadziaryzmem” jest metodologicznie rozchwiana. Powinna przedstawiać zagadnienie według podtytułu „w świetle polskich źródeł i historiografii”, a omawia je według wiedzy powszechnej. Pozytywnie należy ocenić natomiast działalność dydaktyczną, konferencyjną, jak też współpracę Habilitanta z różnymi ośrodkami naukowymi, także zagranicznymi. Całość jednak nie stanowi osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny.

W toku dyskusji dr hab. Skibiński zwrócił uwagę na niewykorzystanie wszystkich źródeł polskich, jak też braki metodologiczne prac. Zwrócił także uwagę na brak rozwoju naukowego habilitanta, w związku z tym stwierdził, że w świetle faktów i argumentacji innych członków komisji musi zmienić swoje zdanie w ocenie dorobku habilitanta. Prof. Wołos zwrócił uwagę na niedopuszczalność poddawania do recenzji monografii już ocenianych. Prof. Kornat wskazał natomiast na brak w pracy pytań badawczych, jak też panujący w niej chaos pojęciowy.

W posumowaniu przewodniczący podkreślił różnorodność opinii i ocen dorobku dra Baziura. W dorobku naukowym habilitanta, gdzie ocenie podlegają elementy wskazane w art. 16 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym: praca habilitacyjna, ale także pozostały dorobek i działalność innego rodzaju: praca dydaktyczna i popularyzatorska, widoczny jest brak dojrzałości naukowej, wykazany przez dyskutantów.

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o odmowę nadania Doktorowi Grzegorzowi Baziurovi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej historia.

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów :

- za nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego (TAK) -głosów 1 (jeden)
- przeciw - (NIE) - głosy 4 (cztery)
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ -głosów 1 (jeden).

W posiedzeniu Komisji brało udział sześciu członków Komisji. Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 15 ust.1.

Na podstawie recenzji oraz dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej Przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu przeprowadzenia Postępowania habilitacyjnego dra Grzegorza Baziura jej członkowie uznali, iż nie wykazał się on „istotną aktywnością naukową”, co oznacza, iż nie spełnia wymagań sformułowanych w art. 16 ust 1 Ustawy, dlatego podjęli uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego UPJPII w Krakowie z wnioskiem o odmowę nadania mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Pouczenie

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj. Dz.U. z 2014 r., poz. 1852 z późn. zm.), od uchwały odmownej stronie przysługuje prawo do wniesienia odwołania do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów za pośrednictwem Rady Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie w terminie miesiąca od dnia doręczenia jej uchwały wraz z uzasadnieniem.

DZIEKAN

ks. prof. dr hab. Jacek Urban